

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814200407
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7814200407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov Mgr. Márie Hlaváčovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobcu Slovak alarms s. r. o., so sídlom Poprad, Teplická 34, IČO: 36 460 460, zastúpený: AK Balara, s. r. o., so sídlom Bratislava, Košická 56, IČO: 36 858 528, proti žalovaným, v 1. rade: Zoltán Jánosdeák - Jánosdeák, so sídlom Plešivec, Vinohradná 101, IČO: 17 260 752, zastúpený: JUDr. Ladislav Török, advokát so sídlom Rožňava, Šafárikova 8, v 2. rade: Tomáš Misko MK Computers, Edelenyska 1994/48, Rožňava, IČO: 46 002 251, zastúpený: JUDr. Ladislav Csákó, advokát, so sídlom Rožňava, Hviezdoslavova 4, o zaplatenie 429,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 12Cb/10/2014-207 zo dňa 9.10.2017 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom rozsahu o povinnosti žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcovi 295,26 eur a paušálnu náhradu nákladov 40,00 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P o t v r d z u j e rozsudok v V. výroku o priznaní nároku žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému v 2. rade.

III. M e n í rozsudok v napadnutom rozsahu o úrokoch z omeškania tak, že žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 9,5% ročný úrok z omeškania z 295,26 eur od 6.4.2016 do zaplatenia.

IV. Žalobca má proti žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Súd zastavuje konanie do výšky istiny 133,86 Eur.

II. Súd žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietá v celom rozsahu.

III. Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 295,26 Eur, spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej dlžnej sumy za čas od 29.05.2013 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,00 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd priznáva žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v rozsahu 52 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalobca. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

V. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný v 2. rade. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podal pôvodne žalobu len voči žalovanému v 1. rade a navrhol, aby súd ho zaviazal na zaplatenie 429,12 eur s úrokom z omeškania

z toho dôvodu, že s ním uzatvoril ústnu kúpnu zmluvu, na základe ktorej mu dodal pri osobnom odbere tovar, čoho dôkazom je jeho podpis na faktúre, ktorá plnila aj funkciu dodacieho listu. Doručenie tovaru prostredníctvom prepravcu bolo zaznamenané v Zázname prepravcu o priebehu doručovania zásielky žalovanému. Žalobca následne vyfakturoval žalovanému v 1. rade kúpnu cenu dodaného tovaru dvomi faktúrami a to faktúrou č. 10-3-0000534, splatnou 28.5.2013, na sumu 516,41 eur, ktorá bola znížená o dobropis 221,15 eur a zostatok po tomto dobropise predstavoval 295,26 eur, čo je predmet sporu. Ďalšou faktúrou č. 10-3-0000594, splatnou 7.6.2013 vyfakturoval žalobca žalovanému v 1. rade cenu tovaru vo výške 133,86 eur.

3. Súd prvej inštancie vo veci vydal platobný rozkaz dňa 23.1.2014, proti ktorému podal v tom čase iba jediný žalovaný - žalovaný v 1. rade odpor. V odpore uviedol, že neuznáva uplatnenú pohľadávku, pretože so žalobcom neuzatvoril žiadnu zmluvu a neprevzal tovar, cenu ktorého žalobca vymáha v tomto konaní. Uviedol, že podpis, ktorý je na fotokópii tejto faktúry, nie je podpisom žalovaného v 1. rade a nie je tam ani pečiatka žalovaného v 1. rade. Toto tvrdenie žalovaného v 1. rade sa týkalo faktúry č. 10-3-0000534 na 295,26 eur. K ďalšej faktúre č. 10-3-0000594 žalovaný v 1. rade uviedol, že tovar fakturovaný touto faktúrou na sumu 133,86 eur mu bol doručený ako balík, prostredníctvom spoločnosti SPS s.r.o. V zásielke však neboli priložené doklady, ani faktúra, ani záručný list, preto bez vystavenia týchto dokladov nemohol žalovaný v 1. rade žalobcovi uhradiť ani cenu tohto tovaru, ktorú žalobca vymáha v tomto konaní vo výške 133,86 eur.

4. Žalovaný v 1. rade po tom, ako v prejednávanej veci bol vydaný platobný rozkaz, uhradil žalobcovi túto faktúru na sumu 133,86 eur, preto súd prvej inštancie konanie v tejto časti o zaplatenie 133,86 eur zastavil.

5. Predmetom sporu tak zostala suma 295,26 eur fakturovaná faktúrou č. 10-3-0000534. Žalobca v konaní na súde prvej inštancie oznámil, že nie je schopný predložiť písomnú objednávku ako dôkaz o objednaní tovaru fakturovaného žalovanému v 1. rade faktúrou č. 10-3-0000534, pretože objednávka bola realizovaná len ústne prostredníctvom zástupcu žalovaného v 1. rade, ktorým bol živnostník - Tomáš Misko - žalovaný v 2. rade. Žalobca navrhol po vypočutí svedka P. C., aby súd pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného a to Tomáša Misku - MK Computers, Edelényska 1994/48, Rožňava, IČO: 46 002 251 z toho dôvodu, že Tomáš Misko prevzal od žalobcu v jeho prevádzke tovar, zaplatenia ceny ktorého sa žalobca v tomto konaní domáha a Tomáš Misko prevzatie tohto tovaru potvrdil svojím podpisom na dodacom liste. Navrhol, aby ho súd zaviazal na zaplatenie 295,26 eur.

6. Žalovaný v 1. rade súhlasil, aby do tohto konania na strane žalovaného pristúpil Tomáš Misko, ktorý predmetný fakturovaný tovar prevzal a tento tovar nebol použitý pre žalovaného v 1. rade.

7. Súd prvej inštancie preto uznesením zo dňa 28.1.2016 pripustil vstup Tomáša Miska - MK Computers, Edelényska 1994/48, Rožňava, IČO: 46 002 251 do konania, ako žalovaného v 2. rade. Tomáš Misko, ako žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k žalobe uviedol, že nesúhlasí s tým, aby bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi cenu fakturovaného tovaru 295,26 eur z toho dôvodu, že tento materiál od žalobcu prevzal nie pre seba, ale pre potreby žalovaného v 1. rade a tento prevzatý tovar žalovaný v 2. rade namontoval do objektu žalovaného v 1. rade. Navrhol vypočuť ako svedka p. J. a vykonať dokazovanie obhliadkou na mieste samom, kde by ukázal presne miesto, kde bol tovar - kamera, namontovaná. Vzniesol taktiež námietku premlčania uplatnenej pohľadávky z toho dôvodu, že sporný tovar prevzal 14.5.2013, kedy začala plynúť dvojiročná premlčania lehota, ktorá uplynula 14.5.2015 a žalobca si voči žalovanému v 2. rade uplatnil nárok až 16.11.2015, preto je uplatnený peňažný nárok voči žalovanému v 2. rade premlčaný.

8. Súd prvej inštancie zistil z výpovede svedka C. J., že spolu so žalovaným v 2. rade robili na montážnych prácach u žalovaného v 1. rade asi v roku 2012, montovali v jeho objekte viacero kamier. Svedok uviedol, že si pamätá, že kamery boli namontované do objektu žalovaného v 1. rade, nevie

však o aký typ sa jednalo, išlo o analógové kamery. Po namontovaní týchto kamier, kamerový systém fungoval, žalovaný v 1. rade mal výhrady voči rozostaveniu a nastaveniu kamier. Tento svedok potvrdil aj to, že žalovaný v 2. rade chodil pre tovar na montovanie predmetných kamier u žalovaného v 1. rade do Popradu do firmy žalobcu, pretože viackrát u žalobcu bol svedok C. J. spolu so žalovaným v 2. rade.

9. Súd prvej inštancie na návrh strán sporu realizoval obhliadku namontovaných kamier v priestoroch žalovaného v 1. rade dňa 10.1.2017, a to za prítomnosti technika žalobcu C. N., žalovaného v 1. rade, jeho právneho zástupcu a žalovaného v 2. rade a bolo zistené, že sporné kamery sa nenachádzajú na mieste, ktoré uviedol žalovaný v 2. rade, že ich tam inštaloval. Pri tejto obhliadke boli skontrolované aj ostatné kamery, ktoré sa nachádzajú v objekte žalovaného v 1. rade a bolo zistené, že sporné kamery sa v tomto objekte nenachádzajú.

10. Žalovaný v 1. rade v konaní na súde prvej inštancie uviedol, že predmetný kamerový systém bol do jeho objektu nainštalovaný žalovaným v 2. rade v roku 2013, avšak nebol plne funkčný, preto ho bolo potrebné prerobiť a dodať aj nové kamery. Tieto ďalšie práce týkajúce sa kamerového systému vykonávala spoločnosť FITTICH RATES s.r.o. Rožňava a v roku 2016 boli vykonané ďalšie opravy a úpravy na kamerovom systéme, boli vymenené niektoré káble, očistené všetky nainštalované kamery a nastavený požadovaný uhol snímania kamier a to spoločnosťou DEAC s.r.o. Rožňava. Na výzvu súdu prvej inštancie spoločnosť DEAC s.r.o. Rožňava písomne oznámila súdu, že poskytovala žalovanému v 1. rade služby v roku 2016 súvisiace s predajom tonerov a iného spotrebného materiálu súvisiaceho s výpočtovou technikou. Taktiež spoločnosť FITTICH RATES s.r.o. oznámila súdu prvej inštancie, že na základe objednávky vykonávala pre žalovaného v 1. rade dodávku a montáž kamerového systému, ktorý bol ukončený a daný do užívania dňa 18.12.2015 a to pre objekt čerpacej stanice.

11. Súd prvej inštancie vypočul svedka W. C. N.. Z jeho svedeckej výpovede vyplynulo, že pracoval v rozhodnom období ako obchodník u žalobcu. So žalovaným v 2. rade sa dostal do kontaktu keď žalovaný v 2. rade u žalobcu objednal a prevzal tovar. Bolo to riešené tak, že ak si tovar u žalobcu objednal žalovaný v 2. rade, tovar bol zasielaný poštou alebo cez dopravnú službu, vtedy bola k tovaru vždy priložená faktúra. K otázke fakturácie tovaru, ktorý prevzal od žalobcu žalovaný v 2. rade tento svedok uviedol, že v prípade žalovaného v 2. rade bolo tak, že ak žalovaný v 2. rade nebol platcom DPH žiadal, aby sa faktúra posielala priamo zákazníkovi, pre ktorého žalovaný v 2. rade odoberal tovar. Pri preberaní tovaru sa žalovaný v 2. rade nepreukázal písomným plnomocenstvom iba ústne uviedol, že je splnomocnený žalovaným v 1. rade na prevzatie predmetného tovaru a na fakturovanie pre žalovaného v 1. rade.

12. Súd prvej inštancie vypočul svedka D. J., konateľa spoločnosti FITTICH RATES s.r.o. Rožňava, ktorý uviedol, že na základe objednávky žalovaného v 1. rade uskutočnili ponuku technického riešenia montáže kamier v podnikateľskom areáli žalovaného v 1. rade v Plešivci. Nejednalo sa o kamerový systém v prevádzkarni žalovaného v 1. rade, ale išlo o montáž v inom priestore, kde bol namontovaný zabezpečovací systém. Teda táto spoločnosť FITTICH RATES s.r.o. nevykonávala žiadne opravy na kamerovom systéme v pekárni žalovaného v 1. rade, ale v inej prevádzkarni žalovaného v 1. rade.

13. Po vykonanom dokazovaní na súde prvej inštancie žalovaný v 1. rade naďalej trval na tom, že sporné kamery si nikdy u žalobcu neobjednal, ani ich neprevzal, preto navrhol žalobu zamietnuť. Taktiež žalovaný v 2. rade navrhol žalobu zamietnuť, pretože sporné kamery od žalobcu prevzal pre žalovaného v 1. rade, konal v jeho mene na základe ústneho plnomocenstva.

14. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka, ako bezdôvodné obohatenie. V prvom rade posudzoval žalovaným v 2. rade vznesenú námietku premlčania. Uviedol, že právna úprava premlčania v Obchodnom zákonníku má komplexnú úpravu v ustanovení § 397 a nasl., preto na obchodno-právne vzťahy sa má aplikovať všeobecná štvorročná premlčacia doba upravená v Obchodnom zákonníku, ako to vyplýva aj z Nálezu ÚS SR zo dňa 22.3.2007 sp.zn. II ÚS

92/06, podľa ktorého aj keď sa bezdôvodné obohatenie spravuje Občianskym zákonníkom, premlčanie práv z bezdôvodného obohatenia bude v obchodných vzťahoch podliehať iným pravidlám ako tým, ktoré platia v režime Občianskeho zákonníka, teda podľa režimu Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že podľa § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia doba štyri roky. Žalobca a žalovaný v 2. rade sú podnikatelia, v čase prevzatia predmetného tovaru dňa 14.5.2013 bol žalovaný v 2. rade nepochybne osobou vedenou ako podnikateľ, ktorá vykonávala podnikateľskú činnosť na kamerových systémoch. Oprávnenie na túto činnosť mu vzniklo 1.2.2011. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný v 2. rade vznesená námietka premlčania uplatneného nároku je nedôvodná, pretože žalobca podal žalobu voči žalovanému v 2. rade písomným podaním zo dňa 16.11.2015, sporná faktúra bola splatná 28.5.2013, z čoho vyplýva, že štvorročná premlčacia doba by uplynula dňa 28.5.2017. To znamená, že žaloba voči žalovanému v 2. rade bola uplatnená pred uplynutím tejto štvorročnej premlčacej doby, preto žalovaný v 2. rade vznesená námietka premlčania nie je dôvodná.

15. Súd prvej inštancie posudzoval samotný uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie druhej faktúry vo výške 295,26 eur za prevzatý tovar - kamery. Zistil, že žalobca nepreukázal zabudovanie sporných kamier do kamerového systému žalovaného v 1. rade ani to, že kamery a tovar, ktorý bol súčasťou spornej faktúry, bol doručený žalovanému v 1. rade. Predložená fotodokumentácia, vzhľadom na jej stav, bez náležitej legendy, nemala žiadnu výpovednú hodnotu, pretože prípadné diery v stene objektu nenasvedčujú ničomu inému, len tomu, že tam mohlo byť namontované bližšie neurčené zariadenie. Preukázané bolo to, že sporný tovar prevzal žalovaný v 2. rade, faktúru neodovzdal žalovanému v 1. rade. Žalovaný v 2. rade nevedel preukázať počas dokazovania, že prevzatý tovar zabudoval do kamerového systému žalovaného v 1. rade. Obrana žalovaného v 2. rade prostredníctvom navrhovaných svedkov, bola podľa názoru súdu irelevantná, pretože svedkovia sa nevedeli vyjadriť k tým skutočnostiam, ktoré súd považuje za zásadné, a to aké značky a typ kamier boli namontované, kde boli namontované, v ktorom období, akým spôsobom bola montáž zdokumentovaná. Žalovaný v 2. rade ako živnostník si musel viesť dokumentáciu o svojej činnosti, aj pre účely účtovníctva. Pokiaľ takúto fotodokumentáciu nevedel predložiť pre účely konania, sám sa dostal do dôkaznej núdze pri vyvrátení tvrdení žalobcu a žalovaného v 1. rade. Keďže žalovaný v 2. rade prevzal tovar, nepreukázal jeho odovzdanie žalovanému v 1. rade, alebo zabudovanie do kamerového systému. Žalovanému v 2. rade preto vznikla povinnosť riadne zaplatiť žalobcovi za prevzatý tovar. Žalovaný v 2. rade nepreukázal ani, že konal na základe poverenia alebo splnomocnenia žalovaného v 1. rade. Pokiaľ sa tak nestalo, medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade nevznikol obchodno-závazkový vzťah, a týmto konaním, prevzatím tovaru od žalobcu, sa žalovaný v 2. rade bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Súd prvej inštancie preto žalobu v žalovanej sume 295,26 eur voči žalovanému v 1. rade zamietol pre nedostatok jeho vecnej pasívnej legitímácie.

16. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd prvej inštancie uplatnený nárok žalobcu posudzoval podľa ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Uviedol, že bezdôvodné obohatenie je majetkový prospech získaný v plnení bez právneho dôvodu, to znamená, že od začiatku nebol právny dôvod na plnenie, plnilo sa aj keď chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď sa účastníci domnievajú, že uzavreli zmluvu hoci ju neuzavreli alebo niekto plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu. Súd prvej inštancie preto zaviazal žalovaného v 2. rade na zaplatenie ceny tovaru fakturovaného druhou faktúrou vo výške 295,26 eur, pretože v konaní bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade objednal u žalobcu tento tovar a aj ho prevzal.

17. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného v 2. rade aj na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy 295,26 eur podľa § 365 ods. 1, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania z tejto sumy 295,26 eur vo výške 9,05% ročne od 29.5.2013, pretože nasledujúci deň po splatnosti tejto fakturovanej ceny sa dostal žalovaný v 2. rade do omeškania s úhradou fakturovanej sumy potom, ako žalovaný v 2. rade prevzal tovar od žalobcu spolu s faktúrou, túto faktúru neodovzdal žalovanému v 1. rade aj keď žalovaný v 2. rade ako živnostník musel poznať význam takéhoto účtovného dokladu a sankcie za nezaplatenie fakturovanej ceny v podobe úroku z omeškania. Súd prvej inštancie podľa § 2 zák.č. 21/2013 Z.z. a § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka priznal úspešnému žalobcovi aj náhradu jednorazových nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40,00 eur.

18. Súd prvej inštancie žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol v celom rozsahu, pretože na zaplatenie spornej ceny 295,26 eur zaviazal žalovaného v 2. rade. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v 2. rade nie je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania ani z už uhradenej časti uplatnenej pohľadávky 133,86 eur z toho dôvodu, že žalobca nepreukázal, že žalovanému v 1. rade doručil faktúru a žalovaný v 1. rade túto sumu 133,86 eur zaplatil po doručení platobného rozkazu, kedy do jeho dispozície sa dostali aj doklady pre zaplatenie tejto faktúry preto sa žalovaný v 1. rade nedostal do omeškania, a preto súd prvej inštancie žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol aj o uplatnených úrokoch z omeškania zo sumy 133,86 eur, uhradenej po doručení platobného rozkazu.

19. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu a neúspechu. Súd prvej inštancie posudzoval mieru úspechu žalobcu k žalovanému v 1. rade a uviedol, že žalobca mal len pomerný úspech s poukazom na to, že časť nároku je povinný zaplatiť žalovaný v 2. rade (295,26 eur s prísl.) a v tomto rozsahu bola žaloba voči žalovanému v 1. rade zamietnutá. Vo zvyšujúcej časti pôvodne uplatneného nároku bolo konanie o zaplatenie istiny 133,86 eur zastavené pre plnenie žalovaného v 1. rade. Žalobca bol v konaní pomerne úspešný v rozsahu 24% a žalovaný v 1. rade 76%. Súd priznal náhradu trov žalovanému v 1. rade v rozsahu rozdielu úspechu a neúspechu, teda vo výške 52%.

20. O náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania zo základu priznanej sumy 295,26 eur tak, že žalovanému v 2. rade uložil povinnosť nahradiť žalobcovi plnú náhradu trov konania z tejto sumy 295,26 eur, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný žalovaný v 2. rade s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

21. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 2. rade a to proti výroku, ktorým súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade a vo výroku o nároku na náhradu trov konania. Uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým aj právnym záverom. Pochybil ak vec právne posúdil podľa Obchodného a nie podľa Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v čase, kedy sa práce vykonávali, mal žalovaný v 2. rade živnosť, ale tieto práce sa nevykonávali v rámci jeho živnosti. Ani žalovaný v 1. rade netvrdil opak, nepreukázal sa napr. objednávkou, netvrdil, že žalobca žalovanému v 2. rade predmetné práce vyfakturoval alebo, žeby žalovanému v 2. rade bolo za tieto práce zaplatené. Preto ak obranu žalovaného v 2. rade žalovaný v 1. rade nerozporoval, bolo potrebné, aby súd prvej inštancie tieto žalovaným v 2. rade tvrdené skutočnosti považoval za nesporné a preukázané. Táto právna kvalifikácia má potom podstatný vplyv aj na správnosť a zákonnosť posúdenia vznesenej námietky premlčania z toho dôvodu, že žaloba bola voči žalovanému v 2. rade podaná po uplynutí dvojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka. To, že niekto je držiteľom živnostenského oprávnenia ešte neznamená, že by do všetkých právnych vzťahov vstupoval ako subjekt obchodného práva. Súd prvej inštancie mal preto žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietnuť a to aj z iných dôvodov najmä preto, lebo žalovaný v 2. rade od žalobcu nič nekupoval, neprišiel s ním do právneho vzťahu priamo, žalovaný v 2. rade bol iba sprostredkovateľom medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Pokiaľ žalovaný v 1. rade túto okolnosť spochybňuje, potom klame, len aby sa vyhol povinnosti zaplatiť za tovar, ktorý si u žalobcu objednal prostredníctvom žalovaného v 2. rade a ktorý bol žalovanému v 1. rade dodaný prostredníctvom žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 2. rade ďalej poukázal na klamlivé tvrdenie žalovaného v 1. rade, že na jeho predmetnom kamerovom systéme vykonávala práce obchodná spoločnosť DEAC s.r.o., čo táto spoločnosť nepotvrdila. Tvrdenie žalovaného v 1. rade bolo nejasné, hmlisté a jeho tvrdenia boli účelové. Žalovaný v 2. rade ďalej poukázal na to, že v konaní navrhol, aby žalovaný v 1. rade ešte bol dopočutý a taktiež, aby bol vypočutý konateľ spoločnosti DEAC s.r.o., čo súd prvej inštancie neakceptoval. Ak súd tieto navrhnuté dôkazy nevykonával, mal uznesením rozhodnúť o zamietnutí toho-ktorého dôkazného návrhu. To, že žalovaný v 1. rade klame svedčí aj to, že po pôvodne osadených kamerách zostali

navŕtané diery, čo bolo zrejme aj pri obhliadke. V konaní sa však žalovaný v 1. rade o výmene kamier nezmienil.

22. Ďalej žalovaný v 2. rade v odvolaní poukázal na to, že nepostačovalo, aby súd prvej inštancie zisťoval, či sa predmetné kamery nachádzajú na mieste, kde ich žalovaný v 2. rade osadil, bolo nutné sa vysporiadať s otázkou, či žalovaný v 2. rade ich dodal žalovanému v 1. rade. Ďalej žalovaný v 2. rade uviedol, že predmetný tovar u žalobcu objednal pre žalovaného v 1. rade, preto mohol žalobcovi poskytnúť fakturačné údaje žalovaného v 1. rade, inak by žalovanému v 2. rade tieto fakturačné údaje neboli známe. Žalovaný v 2. rade namietal aj správnosť a zákonnosť priznaných úrokov z omeškania, pretože okamih, kedy sa mal žalovaný v 2. rade dostať do omeškania, súd prvej inštancie nesprávne odvodzuje od splatnosti faktúry, ktorá bola vystavená nie proti žalovanému v 2. rade, ale proti žalovanému v 1. rade, preto sa žalovaný v 2. rade nemohol dostať do omeškania s plnením odo dňa neuhradenia „cudzej“ faktúry. Touto faktúrou sa požadovalo plnenie nie od žalovaného v 2. rade ale od žalovaného v 1. rade, preto táto faktúra nemôže mať vplyv na omeškanie žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 2. rade preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietne a prizná žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania alebo aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutých výrokoch a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2. rade uviedol, že súd prvej inštancie správne posúdil žalovaným v 2. rade vznesenú námietku premlčania ako premlčanie z obchodnoprávneho vzťahu, na ktorý sa vzťahuje štvorročná premlčacia doba. Žalobca uviedol, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcu voči žalovanému v 2. rade by nebolo možné považovať za premlčané ani v prípade, ak by bol predmetný vzťah občianskoprávny. V priebehu sporu nebolo sporné to, že žalovaný v 2. rade prevzal tovar od žalobcu a nebola sporná ani identifikácia tohto prevzatého tovaru. Od momentu vstupu žalovaného v 2. rade do konania, pokračoval spor podstate len návrhmi na vykonanie dôkazov, ktorý navrhol žalovaný v 2. rade a ktorými sa snažil dokázať, že tovar prevzatý od žalobcu dodal žalovaný v 2. rade žalovanému v 1. rade a nainštaloval ho v prevádzkarni žalovaného v 1. rade. V priebehu konania vyšlo najavo, že žalovaný v 1. rade spochybňuje nielen dodanie tovaru, ale aj to, že splnomocnil žalovaného v 2. rade na výkon akýchkoľvek úkonov v jeho mene, preto žalobca uplatnil voči žalovanému v 2. rade právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za prevzatý tovar. Žalobca si bol vedomý, že nemôže v tomto konaní uspieť voči obom žalovaným súčasne, avšak uplatnením svojich nárokov voči obom žalovaným sa snažil vyhnúť tomu, aby mu nebola zaplatená za dodaný tovar kúpna cena. Žalobca sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, rozhodnutie je presvedčivo a zrozumiteľné odôvodnené, nie je dôvod preto, aby toto rozhodnutie bolo zmenené alebo zrušené. Žalobca uviedol, že považuje za správne konštatovanie súdu prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, že žalovaný v 2. rade neuniesol dôkazné bremeno o tom, že dodal predmetný tovar žalovanému v 1. rade. Ak by si žalovaný v 2. rade riadne plnil zákonné povinnosti živnostníka napr. by fakturoval žalovanému v 1. rade odplatu za vykonané práce, bola by jeho dôkazná situácia iná. Žalovaný v 2. rade nevykonal ani fotodokumentáciu vykonanej inštalácie kamier, tieto si neuchoval, preto bola jeho dôkazná situácia sťažaná. Aj z výpovedí svedkov, ktorých navrhol sám žalovaný v 2. rade nebolo preukázané, že žalovaný v 2. rade predmetný tovar dodal žalovanému v 1. rade. Taktiež žalovaný v 2. rade neuniesol dôkazné bremeno o tom, že bol splnomocnený na konanie v mene žalovaného v 1. rade a že tovar, ktorý prevzal od žalobcu riadne odovzdal žalovanému v 1. rade. Preto nebolo preukázané uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade a predmetné plnenie bolo preto plnením voči žalovanému v 2. rade bez právneho dôvodu, na základe ktorého došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného v 2. rade na úkor žalobcu v rozsahu kúpnej ceny dodaného tovaru. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a dostatočne odôvodnený.

24. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2. rade uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a tvrdenia žalovaného v 2. rade v odvolaní považuje za zavádzajúce a klamlivé. Žalovaný v 2. rade si bol vedomý svojho zavádzajúceho konania a žalovanému v 1. rade nie je zrejme, z akého dôvodu vykonal žalovaný v 2. rade predmetnú objednávku, o ktorej vôbec neupovedomil žalovaného v 1. rade. Nie je bežným konaním človeka, ktorý poskytuje určité služby na základe živnostenského oprávnenia, aby svojvoľne objednal tovar na fakturačné údaje svojho klienta bez jeho súhlasu a následne túto faktúru podpísal a tovar prevzal. Preto je žalovaný v 1. rade toho

názoru, že žalovaný v 2. rade pochybil pri výkone svojej práce, o čom svedčí aj to, že nevie hodnoverným spôsobom preukázať to, že tovar si u žalobcu objednal žalovaný v 1. rade a nevie preukázať to, že tento tovar žalovaný v 2. rade namontoval u žalovaného v 1. rade. Uviedol, že súd prvej inštancie postupoval procesne správne a vo veci vyvodil správne skutkové závery.

25. Vyjadrenie žalobcu a žalovaného v 1. rade k odvolaniu bolo žalovanému v 2. rade doručené 8.2.2018, repliku k ním nepodal.

26. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v v 2. rade, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 - Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade nie je dôvodné.

27. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C.s.p. sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom III. výroku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcovi 295,26 eur a paušálnu náhradu nákladov 40,00 eur a nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného v 2. rade a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

28. Sporné v tomto konaní na súde prvej inštancie aj v odvolacom konaní je, či žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi za tovar, ktorý od žalovaného v 2. rade nesporne osobne prevzal.

29. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil zistený skutkový stav v tom, že za tento tovar vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi nie žalovanému v 1. rade ale žalovanému v 2. rade. Žalovaný v 2. rade v celom konaní tvrdil, že predmetný tovar od žalobcu prevzal na základe ústneho splnomocnenia od žalovaného v 1. rade a tento tovar - kamerový systém namontoval v objekte žalovaného v 1. rade. Toto tvrdenie žalovaného v 2. rade však v konaní preukázané nebolo žiadnym z vykonaných dôkazných prostriedkov - výsluchom strán sporu, svedkov - C. P., C. J., W.. C. N., D. J., nebolo to preukázané ani písomnými vyjadreniami obchodnej spoločnosti DEAC s.r.o. Rožňava, FITTICH RATES s.r.o. Rožňava. Ani sám žalovaný v 2. rade, ktorý má v konaní dôkaznú povinnosť o svojich tvrdeniach podľa § 150, § 151 Civilného sporového poriadku, teda povinnosť preukazovať svoje tvrdenia. Okrem samotného tvrdenia, že predmetné kamery objednal a prevzal od žalobcu pre žalovaného v 1. rade, toto tvrdenie žalovaný v 2. rade nepreukázal. Nebolo to preukázané napr. zhodným tvrdením strán sporu, výpoveďou svedkov, fotodokumentáciou, osobnou obhliadkou na miestne montáže kamier v objekte žalovaného v 1. rade.

30. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ nie je preukázané, že niekto koná za iného má sa za to, že koná za seba. To znamená, že ak žalovaný v 2. rade konal za žalovaného v 1. rade ako to tvrdí žalovaný v 2. rade pri podpise objednávky a prevzatí tovaru, žalovaný v 2. rade musí preukázať, že konal v mene žalovaného v 1. rade a teda, že mal od žalovaného v 1. rade k takémuto konaniu v jeho mene splnomocnenie. Žalovaný v 2. rade v konaní nepreukázal, že mal od žalovaného v 1. rade splnomocnenie na takéto konanie v mene žalovaného v 1. rade vo vzťahu k žalobcovi, k objednaniu predmetného tovaru a k prevzatiu tohto tovaru. Ak žalovaný v 2. rade toto nepreukázal, teda že mal splnomocnenie, znamená to, že žalovaný v 2. rade je v tomto súdnom konaní v dôkaznej núdzi, ktorá podľa § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka má za následok, že ak žalovaný v 2. rade vo vzťahu k žalobcovi konal pri objednaní tovaru a prevzatí tovaru, že žalovaný v 2. rade konal vo svojom mene a nie v mene žalovaného v 1. rade. Preto povinnosť zaplatiť žalobcovi za tento objednaný a prevzatý tovar má žalovaný v 2. rade, ktorý ho prevzal a nie žalovaný v 1. rade tak ako to správne posúdil súd prvej inštancie a zaviazal žalovaného v 2. rade na zaplatenie bezdôvodného

obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, ktoré získal žalovaný v 2. rade od žalobcu tým, že od neho prevzal predmetný tovar v cene 295,26 eur.

31. K vznesenej námietke premlčania bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného v 2. rade odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že uplatnená pohľadávka žalobcu voči žalovanému v 2. rade titulom bezdôvodného obohatenia nie je premlčaná, pretože žalovaný v 2. rade prevzal od žalobcu tovar 14.5.2013, žalobca voči žalovanému v 2. rade v tomto súdnom konaní uplatnil predmetnú pohľadávku písomným podaním z 11.11.2015, ktoré doručil súdu prvej inštancie 16.11.2015, teda pred uplynutím štvorročnej premlčacej lehoty podľa § 397 Obchodného zákonníka, ktorá by uplynula 16.11.2019.

32. K námietke žalovaného v 2. rade, že predmetný tovar neprebral ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba odvolací súd udáva, že žalovaný v 2. rade v čase prevzatia tovaru bol podnikateľom, od žalobcu prevzal tovar pri výkone svojho povolania, pretože sám žalovaný v 2. rade vypočutý v konaní na súde prvej inštancie ešte pôvodne ako svedok, na pojednávaní dňa 23.2.2015 uviedol, že predmetný tovar objednal „priamo pre zákazníka“, pre žalovaného v 1. rade. Toto svedčí o tom, že žalovaný v 2. rade konal v rámci svojho podnikania ako živnostník.

33. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutom III. výroku v rozsahu, v ktorom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcovi 295,26 eur a paušálnu náhradu nákladov 40,00 eur, čo je v súlade s ustanovením § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka a v napadnutom V. výroku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný v 2. rade.

34. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade o úrokoch z omeškania je čiastočne dôvodné, pretože súd prvej inštancie nesprávne zaviazal žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania od 29.5.2013 do zaplataenia, teda od splatnosti predmetnej pohľadávky 295,26 eur, ktorú žalobca vyfakturoval faktúrou č. 10-3-0000534 pre žalovaného v 1. rade. Touto faktúrou žalobca nevyzýval žalovaného v 2. rade na zaplataenie ceny tovaru, touto faktúrou žalobca vyzýval žalovaného v 1. rade na zaplataenie tejto faktúry, preto pre žalovaného v 2. rade od splatnosti tejto faktúry nezačala plynúť lehota na zaplataenie bezdôvodného obohatenia. Žalobca si voči žalovanému v 2. rade uplatnil nárok na bezdôvodné obohatenie písomným podaním z 11.11.2015, doručené súdu prvej inštancie dňa 16.11.2015, ktoré súd prvej inštancie zaslal žalovanému v 2. rade dňa 21.3.2016. To znamená, že až dňa 21.3.2016 bol voči žalovanému v 2. rade uplatnený nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia 295,26 eur. Primeraná lehota 15 dní na zaplataenie tohto bezdôvodného obohatenia potom ako bolo žalovanému v 2. rade dňa 21.3.2016 doručené súdom toto uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 5.4.2016, preto až od nasledujúceho dňa 6.4.2016 bol žalovaný v 2. rade v omeškani s úhradou sumy 295,26 eur.

35. Odvolací súd preto podľa § 388 Civilného sporového poriadku zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v III. výroku v časti o začiatku lehoty na zaplataenie úroku z omeškania tak, že priznal žalobcovi nárok na 9,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 295,26 eur od 6.4.2016 až do zaplataenia.

36. O trovách tohto odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi v tomto odvolacom konaní priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v 2. rade. O výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) /§ 428 C.s.p./.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).